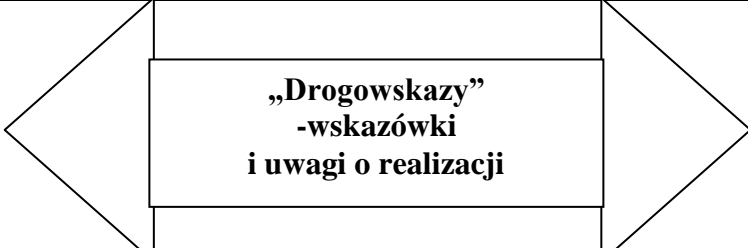

Scenariusz zajęć do programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, techniczna, matematyczna	Temat lekcji: Nocne marki, senne strachy...
Cel/cele zajęć: - poszerzenie wiadomości i umiejętności językowych- poznanie przysłów o strachu, - doskonalenie umiejętności zawierania własnych myśli, spostrzeżeń i nazywania swoich emocji, uczuć, - doskonalenie umiejętności rozwiązywania zadań jednodziałaniowych z niewiadomą w postaci okienka, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - nazwę przeżywane emocje i uczucia wywołane opowiadaniem nauczyciela oraz czytаныmi wierszami, - poznam przysłowia o strachu oraz ich znaczenie w języku codziennym, - zaprojektuję i wykonam przytulankę- „STRASZNIE MIŁEGO STRACHA”, - obliczę działania z niewiadomą dodając i odejmując liczby w zakresie 50.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - nazywam swoje uczucia, staram się z nimi radzić, - wiem co znaczą przysłowia o strachu i używam ich w różnych sytuacjach, - wykonam według własnego pomysłu przytulankę- „STRASZNIE MIŁEGO STRACHA”, - poprawnie obliczę zadania z okienkiem w zakresie 50.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.2)c), 1.3)a), 1.3)c), 1.4)a), 5.4), 7.7), 9.2)a), 9.2)c), 9.3)a), 9.3)b).	
Metody pracy: „burza mózgów”, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, drama, twórcza wizualizacja, ewaluacyjna- „Drabina do sukcesu”	
Formy pracy: indywidualna, w parach- jednolita, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: audio „Zgaduj- zgadula: głosy nocy...”- autor: Magdalena Kubacka, zeszyty, kredki, duszek z celami zajęć- Załącznik nr 1, tablica emocji- „emotki”- Załącznik nr 2, teksty wierszy D. Wawilow „Jak tu ciemno” i M. Strzałkowskiej „Przytul stracha”- Załącznik nr 3, łyżka, blaszana pokrywka, różne materiały plastyczne i krawieckie (guziki, wełna, resztki różnych materiałów, firanek oraz innych rzeczy przyniesionych z domu przez dzieci), Karta pracy „Matematyczny duszek”- Załącznik nr 4	

Przebieg zajęć		
	„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji	Centra Aktywnej Edukacji

<p>1. Powitanie w kole na dywanie. Dzieci swobodnie spacerują po dywanie i witają się z nauczycielem, kolegami miłym słowem, gestem, np.: <i>Dzień dobry Kasiu, cieszę się że cię widzę!</i></p> <p>2. Wprowadzenie do zajęć- audio „Zgaduj- zgadula: głosy nocy...”- autor: Magdalena Kubacka, czyli zagadka dźwiękowa, na podstawie której dzieci domyślają się i podają swoje skojarzenia z tematem dnia. Nauczyciel może naprowadzić uczniów pytaniami: - <i>Z czym kojarzą się wam te dźwięki?</i> - <i>Kiedy (o jakiej porze), gdzie i w jakim miejscu można usłyszeć podobne odgłosy?</i></p> <p>3. Podanie przez nauczyciela tematu zajęć: Nocne marki, senne strachy... Rozdanie uczniom „duszków” z celami lekcji- wklejenie ich do zeszytów pod zapisanym tematem dnia. Omówienie kryteriów sukcesu uczniów. Po każdym wykonanym zadaniu uczniowie będą kolorować swoim ulubionym kolorem, duszka z osiągniętym celem zajęć. - Załącznik nr 1</p> <p>4. <i>„Z wizytą w tajemniczym zamku”</i>¹</p> <p>Dzieci siedzą w kręgu na dywanie, zamykają oczy i wyobrażają sobie to, o czym usłyszą od nauczyciela:</p> <p><i>„Wyobraźcie sobie, że zostaliście zaproszeni do wielkiego, tajemniczego zamku. Jeszcze nigdy nie widzieliście tak potężnych murów i grubych, żelaznych krat. Rozglądacie się wokół. Nie widać nikogo, nie słychać żadnego dźwięku oprócz szumu wiatru...</i> - <i>Co widzicie oczami wyobraźni? Jak się czujecie?</i> (dzieci wypowiadają się na temat swoich odczuć i wyobrażeń) - <i>Rozpoczynacie wędrówkę po tajemniczym zamku. Postanawiacie zwiedzić jego wszystkie komnaty. Droga do komnat prowadzi przez ciemny korytarz. Powoli idziecie tym korytarzem. Musicie ostrożnie wspinać się po kamiennych schodach. Nagle słyszycie jakiś dźwięk...</i></p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	------------------------------------

¹ A. Stalmach, Ja i moja szkoła. Alfabet emocji. Rozpoznaj i nazwij emocje, Grupa Edukacyjna S.A., Kielce 2007, s. 8-9

<p>- <i>Co to może być za dźwięk?</i> - <i>Co czujecie w tym momencie?</i> (uczniowie ponownie opowiadają o swoich wyobrażeniach i odczuciach) - <i>Jesteście bardzo odważni. Ruszacie w dalszą podróż. Wspinacie się coraz wyżej. Stajecie przed wielkimi, okutymi drzwiami. Są bardzo ciężkie. Musicie mocno się wysilić, aby je otworzyć. Nagle czujecie, że drzwi otwierają przed wami swoje podwoje i waszym oczom ukazuje się piękna komnata, mieniąca się wszystkimi kolorami tęczy. Pośrodku komnaty stoi wielka, drewniana skrzynia. Cichutko gra muzyka. Zniknęły ponure mury i ciemności. Zbliżacie się szybkimi krokami do skrzyni i widzicie coś wspaniałego. Rzecz, o której marzyliście od dawna...</i> - <i>Co to za rzecz?</i> - <i>Co znaleźliście w skrzyni?</i> - <i>Jak się czujecie w tej tęczowej komnacie?</i> - <i>Jak się czujecie wiedząc, że odkryliście skarb?</i> Po skończony przez nauczyciela opowiadaniu dzieci wypowiadają się. Wskazują na tablicy emocji, uczucia jakie im towarzyszyły podczas słuchania.- Załącznik nr 2</p> <p>5. Zabawa ruchowa „<i>Noc duchów</i>”² Nauczyciel przygotowuje nagranie ulubionej muzyki dzieci (uczniowie dokonują wyboru utworu). Dzieci tańczą na „balu”. Gdy wybija godzina dwunasta, jedno wybrane dziecko uderza 12 razy łyżką w blaszaną pokrywkę i wtedy wszystkie dzieci zamieniają się w „duchy”. Pogwizdują, pohukują, „straszą”, „fruwają”, robią groźne miny itp. Na ponowny dźwięk słyszanej muzyki, wszyscy znów zaczynają tańczyć- znowu są dziećmi na „balu”. Zabawę można powtórzyć kilka razy.</p> <p>6. Szukanie odpowiedzi na pytanie problemowe: <i>Gdzie mieszkają strachy?</i> – praca w parach. Po „burzy mózgow” nauczyciel wyjaśnia, że naprawdę strachy nie istnieją, że są jedynie w naszej wyobraźni. Boimy się nieznanego, ciemności, nocy itp. i jest to naturalne, nie powinniśmy się tego wstydzić. Nie ma osób, które się nie boją. Lęk bywa nawet czasem potrzebny, bo dzięki niemu nie robimy rzeczy niebezpiecznych, nierozsądnych.</p> <p>7. Poznanie przysłów o strachu: „strach ma wielkie oczy”, „najeść się strachu”, „strachy na lachy”. Wspólne tłumaczenie ich znaczenia oraz podanie przykładów różnych sytuacji, w jakich możemy przytoczyć te słowa. Zapisanie przysłów na tablicy oraz do zeszytów. Wytłumaczenie pisowni: strach- bo straszek.</p> <p>8. Czytanie przez chętne dzieci na forum klasy wierszy <i>D. Wawilów „Jak tu ciemno”</i> i <i>M. Strzałkowskiej „Przytul stracha”</i>.– Załącznik</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

² U. Smoczyńska- Nachtman, Muzyka dla dzieci, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1992, s. 109

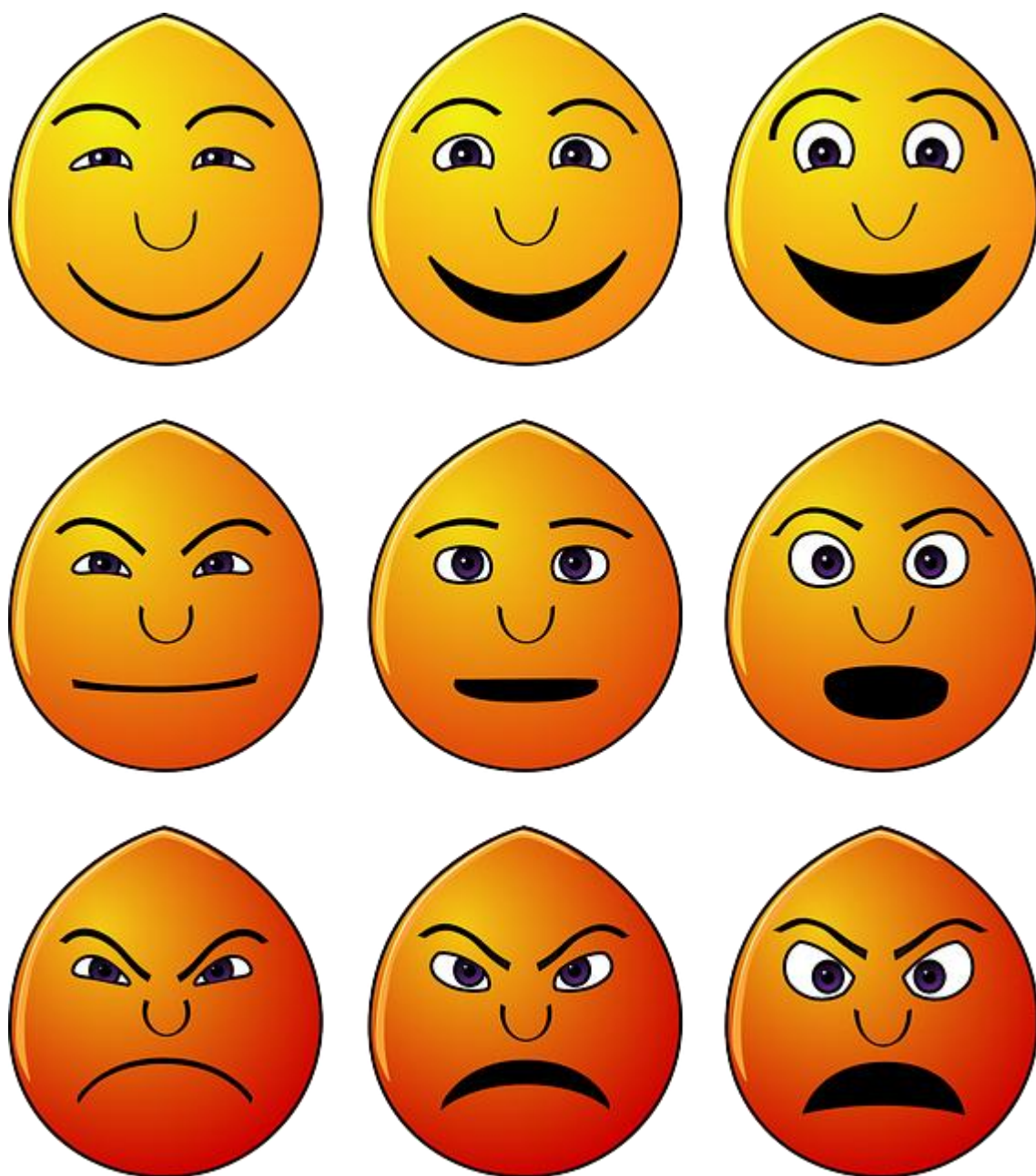
<p>nr 3</p> <p>Wspólne omówienie tekstów i szukanie odpowiedzi na pytanie: <i>W jaki sposób poradzić sobie ze strachami, lękami, „sennymi marami”?</i> - „burza mózgów”.</p> <p>9. Wykonanie „<i>Strasznie miłych strachów</i>”. Ucniowie ze zgromadzonych w skrzyni materiałów plastycznych i krawieckich oraz guzików, wełny, resztek różnych materiałów, firanek (oraz innych rzeczy przyniesionych z domu) wykonują według własnego pomysłu przytulankę- „STRASZNIE MIŁEGO STRACHA”.</p> <p>10. Rozwiązywanie zadań matematycznych w zakresie 50- działania z niewiadomą: Karta pracy „<i>Matematyczny duszek</i>”- Załącznik nr 4.</p> <p>11. Ewaluacja zajęć- „<i>Drabina do sukcesu</i>”³ Ucniowie na karteczce samoprzylepnej zapisują słowa, hasła, zdania, lub rysują symbol tego, co najważniejszego zapamiętali z zajęć i co ma dla nich wartość. Następnie podchodzą do arkusza szarego papieru z narysowaną przez nauczyciela drabiną i nakleją swoją karteczkę. Na końcu następuje odczytanie wszystkich umieszczonych tam przez dzieci treści- utrwalenie wiadomości z zajęć.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

³ J. M. Łukasik, Spoko lekcja 2, czyli jeszcze więcej sposobów na oryginalne zajęcia, Wydawnictwo Jedność, Kielce 2011, s. 85

Duszki z celami zajęć- należy powielić i wkleić do zeszytów. Po każdym opanowanym celu dziecko koloruje danego duszka wybranym przez siebie, ulubionym kolorem kredki.

Tablica emocji:

Małgorzata Strzałkowska „Przytul stracha”

Strach ma strasznie wielkie oczy,
straszny wzrokiem wokół toczy ...
Lecz gdy go za uszkiem głaszczę,
w śmieszny pyszczek zmienia paszczę.

Coś dziwnego z nim się dzieje –
łagodnieje i maleje,
mruży swoje kocie oczy
i w ogóle jest uroczy!

Strach ma strasznie wielkie oczy,
straszny wzrokiem wokół toczy,
lecz ty dłużej się nie wahaj
i po prostu przytul stracha!

Danuta Wawilow „Jak tu ciemno”

Jak tu ciemno!
Jak tu ciemno!
Mama, mama,
Posiedź ze mną!

Za firanką ktoś się chowa,
czarne skrzydła ma jak sowa.
Popatrz, popatrz, tam wysoko
świeci w mroku jego oko!
Czy on tutaj nie przyleci?
Czy on nie je małych dzieci?
Mama powiedz mu: "A kysz!"
Mama, śpisz?

Jak tu ciemno!
Jak tu ciemno!
Tata, tata,
Posiedź ze mną!

Tam za oknem wiatr się gniewa,
krzyczy, gwizdże, szarpie drzewa.
A jak ścicha, zaraz słyhać,
jak coś w rurze głośno wzdycha.
Czy to coś, co mieszka w rurze,
to jest małe? Albo duże?

Tata może to jest mysz?
Tata, śpisz?

Jak tu ciemno!
Jak tu ciemno!
Kto posiedzi
teraz ze mną?

Wiem! Pod kołdrę głowę schowam!
Będę dziuplę miał jak sowa,
będę norkę miał jak chomik,
będę miał swój własny domek!
Będę domek miał malutki
i cieplutki, i mięciutki...

Jak tu ciemno!
Jak tu fajnie!
Śpię...

Karta pracy „Matematyczny duszek”

Imię i nazwisko: .....

Oblicz działania na matematycznym duszku. Licz uważnie- powodzenia! W nagrodę za poprawne obliczenia możesz pokolorować duszka barwami tęczy.

